

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs L. [i.e. Ll.] Miserere mei Deus secundum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Non ita cum reprobis Deus, ad quos ista loquetur.

Impie cur profers fœderis acta mei?

Quid de lege mea declamas ore profano?

Non hoc officij debuit esse tui.

ὄντιθεσις.

Cum tamen et mores et leges oderis æquas,
Et uerbi officium negligis omne mei.

Fœdera sacrilegis cum furibus icta subisti,

Crimine adulterij perdita uita tua est.

Ore loquebaris spurcissima uerba pudendo,

Lingua tua immodica prædita fraude fuit.

Aduersus fratrem frater mala multa locutus,

Cui quacunq; potes parte nocere, noces.

Talia cuncta uidens tacui, cum forte putares

Me similem fieri posse profane tibi.

Sed te iusta manet pro tali pœna reatu,

Ante oculos statuam præmia digna tuos.

Talia nunc saltem cognoscite uerba profani,

Qui uestri oblitum creditis esse Deum.

Ne fortè iratus rapiam cum nulla supersit

Certa salus, uobis nec ferat ullus opem.

A quocunq; mihi mactabitur hostia laudis,

Huic mea magnifice est gloria culta satis.

Atq; hæc ipsa uia est, per quam uestigia ducam

Illius, ut saluus possit adesse, Deo.

Epilogus qui
summam Psal-
mi complectit,
q; sacrificat lau-
dem, non hosti-
as, ille honorat
me, & hæc uia
est ordinata,
qua ostendo sa-
lutē Domni.

PSALMVS L.

Miserere mei Deus secundum.

ARGVMENTVM.

Insignis oratio pro remissione peccato-
rum. Confirmat autem superiorem Psal-
mum

num, nam cum rogat remissionem peccatorum, significat eam gratuitam & solius misericordiae Dei esse. Idem significat cum promittit sacrificium laudis, gravissime autem docet de magnitudine & causa peccati, ac nostra infirmitate contra peccatum.

Quae sit origo mali, quae vis, quae damna, parentum
Intulerunt stulta poma resecta manu:
Ad ueniam reditus pateat quis & unde paretur,
Pectoris hic pura simplicitate docet.

Vincenti Psalmus David, cum uenisset ad eum Nathan Propheta, postquam ingressus fuerat ad Bathsebam.

Svmme pater, qui scepra tenes altissima rerum,
Cuius & hoc tantum dextera claudit opus:
Cuius magna preces clementia nullius unquam
Reppulit, haud falsa uoce rogantis opem.
Respice me nimia peccati mole grauatum,
Mole, sed immensum pondus habente, premi.
Et nunc illa tua subeat miseratio menti,
Qua tibi fidentes saepe leuare soles.
Nunc opus esse tuum misereri quaeso memento,
Quando hic heu nimium quod misereri habes.
Nam miser agnosco patratae eriminae culpae,
Quae cruciant animum nocte dieq; meum.
Quicquid id est, tibi peccatum est mitissime soli,
Ab pudet, & certe quate fit ipse uides.
Curego sustinui tales offendere uultus,
Qualibus est uerum mitius esse nihil?

Nota, solam misericordiam Dei sibi proponit propter quod orat.

Propositio.

Ratio, non a sua dignitate, aut meritis, sed ab indignitate: miserere quia peccavi.

H

CHR

Cur tua non ueritus praesentia numina? cur te
 Peccator toties aspiciente fuit?
 Scilicet ut constet, uel iniquo iudice, uerum
 Quicquid adhuc usquam lingua locuta tua est.
 Ut uincas quicumq; in se confidit, & audet
 Te uelut intenta lite mouere reum.
 Nam peruersa hominum ratio te iudicat, & se
 Damnae maculae credit habere nihil.
 Ergo age se miserum miserere fatentis, & aegrum,
 Quos nisi tu, morbis, nemo leuare queat.
 Namq; quid addubites? totum me facta malorum
 Vita relegatum corporis huius habet.

Peccatū nobis
 ingeneratur.

Nec nouus hic dolor est primū hoc mihi uirns adhæsit
 Tempore quo matris iam rude pondus eram.

Secunda ratio,
 tuū uerbū pro
 mitit miser-
 cordiam, ergo
 miserere, nā ue-
 ritas & sapien-
 tia sunt fiducia
 misericordiae
 & cognitio mi-
 sericordiae dei
 gratuita per
 Christum.

Vsq; adeo nihil est in me quod dicere possis,
 Naturae uitium non rapuisse meae.

Sed quia tu uerax, quia ueri es amator & æqui,
 Illius & merito nomen & huius habes.

Nota mihi pietate tua sapientia facta est,
 Abdita quæ semper corda superba latet.

Me pater hyssopi si dulci asperseris herba,
 Sicut lustrali flumine mundus ero.

Laueris heu nimia fœdam putredine mentem,
 Iam mihi qui certet cum niue candor erit.

*
 Urget petiti-
 o-nem, & ampli-
 ficat, iustificat,
 cor, remitte
 peccatū, da pu-
 rū cor, da spi-
 ritum certū &
 nouum &c.

Quod si forte meas dignabere uocibus aures,
 Delicias animi quæ peperisse queant.

* Iam contrita nouo reparaueris ossa uigore,
 Nullius in hoc iterum pectore languor erit.

Nunc auerte tuos illos, quibus omnia, uultus
 Cernis, & aut recreas, aut uelut igne quatis.

Nunc

Nunc illos auerte precor, ne crimina cernant,
 Ne uideant animæ uulnera tanta meæ.
 Interea resouens mea uulnera, dele quod in me
 Congestum sceleris perfidus hostis habet.
 Mortifera immundi contagia pectoris aufer,
 Et puri dotes cordis habere iube.
 Rectus in hoc habitet mihi corpore spiritus, illum
 Tu pater à ueteri conditione noua.
 Heu mihi si facies miserum auersante repellas,
 Nec liceat uultus ante stetisse tuos.
 Quod te ne facias per te precor, altera non est,
 Quæ faciat nostras caussa ualere preces.
 Sed neq; me fugiat sotor tuus ille bonorum,
 Qui nisi cum sanctis spiritus esse nequit.
 Quo sine nulla salus animæ sua crimina fassa,
 Quo si destituatur munere, nullus ero.
 Bia, age, securæ ne subtrahere gaudia mentis,
 Saluificumq; tuæ redde salutis opus.
 Spiritus absit agens & liber in omnia mecum,
 Hoc me perpetuum robur habere sine.
 Hoc doctore uias per me sciat impius omneis,
 Per quas iusticiæ est summa petenda tuæ.
 Tunc sua peccator noscens malefacta superbus,
 A te nunc humili uoce rogabit opem.
 * O mihi qui solus Deus es saluator, & idem
 In manibus nostræ iura salutis habes:
 Erue me meritiæ de pœna mortis, & ultra
 Sanguinis effusi ne reus esse ferar.
 Sic mea iusticiamq; tuam laudesq; sonabit,
 Quamuis nulla satis lingua referre queat.

H 2

TH

Rectum uocas
 pure inniten-
 tem misericor-
 diæ Dei.

Gratiarū actio
 quam facit du-
 plicem, quod
 misericordiam
 Dei prædicare
 & de ea etiam
 alios docere
 uelit.

*
 Redit ad preca-
 tionem.

Tu dabis eloquio uenam meliore fluentem,
Laxato grauius tu dabis ore loqui.
Ut tua per cunctas præconia dicere Gentes,
Ut possim laudis nuncius esse tuæ.

Ἐν τῷ θεῷ.
Prædicabo mi-
sericordiam tu-
am, nam alia sa-
cra seu cultus
non curas.

Nam neq; thure dato positas placaris ad aras,
Victima nec structo te mouet ulla rogo.
Te tamen hoc ipso ueneratus honore fuissem,
Si uelles ista relligione coli.

Nunc tibi nulla magis cordi sunt sacra, nec ullum
Gratius est anima se cruciante sacrum.
Nec tu despicias afflicti munera cordis,
Commoda quod sine te nulla quietis habet.

Orat iam pro
tota Ecclesia,
ut eam Deus in
cognitiōe pec-
cati, & fiducia
misericiordiæ
feruet, hæc e-
nim sacra Deo
sola grata esse.

Nunc age fiderei summo de uertice cæli,
Placata miseram fronte Siona uide.
Ut laceras iterum Solymas sua mænia cingant,
Ne tibi delectæ concidat urbis honor.
Tunc tibi sacra pio pro munere iusta dabuntur,
Quæ tu sola probas, quæ tibi sola placent.
Tunc tibi gaudebunt pingues holocausta per aras,
Et uitulos templis imposuisse tuis.

PSALMVS LII.

Quid gloriaris in malicia, qui po-
tens es, &c.

ARGVMENTVM.

Habet hic Psalmus grauisissimam infecta-
tionem & comminationem contra Tyran-
nos & Ecclesiæ hostes. Consolatur autem
pios quoq; , quod Deus eos sit seruaturus,
histo